

<http://physicsweb.org/article/news/10/12/8>

2006/12/13

تولید - رومیزی ی یک باریکه‌ی الکترون - تک‌انرژی

بر اساس - پژوهش‌ی که در فرانسه انجام شده، یک گام به این رویا ی فیزیک‌پیشه‌ها که داشتن - شتاب‌دهنده‌ی رومیزی است نزدیک‌تر شده‌ایم. در این شتاب‌دهنده با استفاده از دو تپ - لیزر یک میدان - الکتریکی می‌سازند که الکترون‌ها بی‌تک‌انرژی با انرژی‌ها ی تا 250 MeV می‌دهد. اما بر خلاف - موارد - قبل، باریکه‌های الکترون - حاصل آن‌قدر پایدار هستند که بشود آن‌ها را در زمینه‌ها بی‌مثل - پرتو درمانی و پرتو نگاری به کار برد [1].

ذرات - پرانرژی را عمدتاً در شتاب‌دهنده‌ها ی عظیم - سنتی (مثل - تواترون [2] با محیط - 6.3 km ، در ایالات - متحده) تولید می‌کنند. البته این تئیسات - پرخرج به کشف‌ها ی زیادی انجامیده‌اند، اما فیزیک‌پیشه‌ها علاقه‌مند اند وسیله‌ها ی کوچک‌تر و ارزان‌تری برای شتاب‌دادن به ذرات بیابند. به همین خاطراست که بعضی از فیزیک‌پیشه‌ها کوشیده‌اند شتاب‌دهنده‌ها بی‌بر اساس - میدان‌های دنباله‌ی پلاسمای سازند که آن‌قدر جمع و جور باشند که به معنی ی دقیق - عبارت روی میز جا بگیرند.

نوعاً یک تپ‌لیزر - کوتاه و شدید به یک فواره ی گاز می‌فرستند، که یک پلاسمای الکترون و یون درست می‌کنند. تپ ضمن - گذشتن از درون - پلاسمای الکترون‌ها ی نزدیک - مسیر - ش را از هسته‌ها ی مثبت جدا می‌کند و به این ترتیب یک میدان - بزرگ در دنباله‌ی آش درست می‌کند. این میدان - دنباله بسیار بزرگ است و می‌تواند تا 270 GeV m^{-1} به ذرات شتاب دهد. این رقم بیش از 5000 برابر - مقدار - متناظر برای شتاب‌دهنده‌ها ی سنتی است.

در کوشش‌ها ی اخیر برای ساختن - شتاب‌دهنده‌ها ی کوچک، فیزیک‌پیشه‌ها عمدتاً بر این تکیه کرده‌اند که چگالی ی الکترون‌ها ی جابه‌جاشده را چنان زیاد کنند که بخشی از

این الکترون‌ها به میدان دنباله برگردند و تا انرژی‌ها ی زیاد شتاب بگیرند. اما معلوم شده کنترل این باریکه‌ها ی خودتزریق شده بسیار دشوار است.

ویکتور مالکا [3] و هم‌کاران [4] از مدرسه‌ی پلی‌تکنیک [4] در پلز [5]، با افزودن یک تپلیزر دیگر برا ی تزریق کردن الکترون این مشکل را حل کرده‌اند. وقتی این تپلیزر در پلاسمای با تپ اول برخورد می‌کند، از داخل این دو یک موج ایستاده تولید می‌شود که به الکترون‌ها پیش از ورود رسانی به میدان دنباله یک پیش‌شتاب می‌دهد. با این روش استفاده از الکترون‌ها ی زمینه، طی فقط 2 mm باریکه‌ی الکترونی با انرژی ی تا 250 MeV درست می‌شود که انرژی‌ی دقیق آن را می‌شود با تغییردادن نقطه‌ی برخورد تپ‌ها ی لیزر در فواره ی گاز تنظیم کرد.

کارل کروشلنیک [6] (یک متخصص شتاب‌دهنده‌ها ی میدان دنباله‌ی پلاسمای) می‌گوید این کارتک خال مهم است. او به فیزیکس‌وب [7] گفت: "قبلًا هم در این زمینه کارها ی تجربی بی انجام شده، اما این اولین آزمایش موفق است. البته هنوز معلوم نیست این دوتپ برا ی دستیابی به کنترل مناسبی بر پارامترها ی باریکه‌ی الکtron لازم اند یا نه."

[1] Nature 444 737

[2] Tevatron

[3] Victor Malka

[4] École Polytechnique

[5] Palaiseau

[6] Karl Krushelnick

[7] PhysicsWeb